

bruget her i Landet af undergæret Øl er ca. 600.000 Tønder. Naar man saa tager Hensyn til den sandsynlige Nedgang i Forbruget, mente den ærede Minister, at dette Forslag vilde repræsentere en aarlig Indtægt for Statskassen af ca. 5 Mill. Kroner. Nu har man forladt dette Princip. Jeg veed ikke, om den ærede Finansminister er med til at forlade sit eget Princip, jeg formoder det, vi have jo ikke hørt hans Udtalelse endnu, men den saa vi jo at høre. Det Princip, hvorpaa Finansministerens Lovudkast efter moden Overvejelse var grundet, var Forstellen mellem Øvergær og Undergær. Det er gaaet i Gæring i Udvalget, og det, der er kommet ud, er noget ganske andet end det, man skulde tro. Men navnlig faar man slet ikke at vide, hvad finansiel Betydning hele denne Frontforandring har, thi hvor meget Øl af over 2 pCt Alkohold Indhold der hidtil er blevet forbrugt i Landet, det er der ikke et Menneſte, der kan sige os Bested om. Der kan komme endogaa Svigt ind derunder, som det er omtalt, men navnlig alle de andre Ølſorter, som ikke gaa ind under Begrebet undergæret og ligge langt over 2 pCt. Det er dernæst tvivlsomt, hvad Betydning det har, enten vi tage 2, 2¹/₄ eller 2¹/₂ pCt. Jeg vil foreløbig blive ved 2 pCt og vil opfordre Udvalget og dets Ordſører til at sige os, hvad finansiel Betydning Fasthættelsen af denne Procent kan have. Veed Udvalget, hvor stor Forbruget af Øl med 2 pCt Alkohold Indhold har været hidtil, eller veed det det ikke? Veed Udvalget det, er det lidt haardt mod os andre, at vi ikke maa faa det at vide, og veed Udvalget det ikke, saa synes jeg ikke, at Udvalget skal være med til at opfordre os til at gøre dette Spring ud i Mørket, som det er, naar vi skulle vedtage en saadan finansiel Lov, en Skattelov, uden at vi i Virkeligheden have Begreb om den finansielle Betydning, som denne faar. Jeg haaber som sagt, at den ærede Ordſører kan oplyſe os derom. Jeg forlanger naturligvis ikke, at han skal sige os, hvor meget Forbruget skal synke for Fremtiden, naar man paalægger denne enorme Skat af 10 Kroner pr. Tønde, derom maa enhver jugere, som han kan bedst. Ministeren mente, at det vilde gaa 1 Mill. Kroner ned, men hvad der nu skal gaa af, naar 2 pCt. sættes i Stedet for Undergær, have vi heller ikke faaet nogen som helst Oplysning om. Jeg forlanger heller ikke, at Udvalget skal fortælle os, hvad Betydning alle de forskellige Maader kunne faa, hvor paa man kan omgaa Loven paa den lovlige og honnøretste Maade, idet man drikker sit Øl paa en anden Maade end den, Udvalget

maaſte har tænkt; man kan sige, at det kan Udvalget ikke vide noget om. Men hvad Udvalget kunde vide, og hvad man kunde ønske oplyſt, inden man gør noget saadant, det er at saa Tallene at se, Statistikken, at vi saa at vide, hvor meget Forbruget har været i de forløbne Aar, saa kan enhver jo ræsonnere paa det Grundlag; men det mangler vi. Det Spørgsmaal har direkte Betydning, naar vi skulle stemme om, hvorvidt vi skulle tage en Grænse af 2, 2¹/₄, eller 2¹/₂ pCt, vi mangle fuldstændig en Statistikk til dette Spørgsmaal, vi stemme her i Bejr og Bind over Loven.

Det forekommer mig overhovedet, at naar man læser Udvalgets Betænkning, navnlig Flertallets, og naar man hørte Bemærkningerne fra de Medlemmer af Flertallet, som i Dag have udtalt sig, kan man vistnok sige, at der er ikke mange af Udvalgets Medlemmer, der egentlig ere videre glade ved denne Lov. Jeg tror, at man maa sige, at Flertallet gaar med største Betænkning til det Skridt, de her anbefale os at være med til. Udvalget har selv fremhævet, at Forholdet mellem Alkohold i Brændevin og Alkohold i Øl vil for Fremtiden blive helt desperat galt, man bestatter Alkohold i Øl 7 Gange stærkere end Alkohold i Brændevin. De Folk, der særlig elske Alkohold og søge den, driver man jo lige til at konsumere Brændevin, men at derved skulde være opnaaet noget, kan Udvalget ikke se, og jeg sandelig heller ikke. Jeg antager, at det er en Opfordring til Folk om at drikke sig en Delirium til i den hurtigst mulige Tid, da Brændevin i saa Henseende vistnok er stabeligere end Øl. Udvalget har selv fremhævet den finansielle Uvisserhed, som jeg allerede har berørt, og saa kommer Udvalget med nogle mystiske Ord om, at det ikke er rigtigt at opgive en sikker Indtægt for at saa nogle usikre. Nej, det er et gammelt Ord, det skal man aldrig gøre, men hvad er det for sikre Indtægter, der opgives? Det faar man ikke det mindste at vide om. Der staar ikke noget om det i Lovforslaaget og ikke noget om det i Betænkningen, der er ikke talt om, hvilke sikre Indtægter, der skulle opgives. Det er noget, man maaſte kan have læst i Aviserne, at der er fort visse hemmelige Forhandlinger mellem nogle Medlemmer her, og at de Herrer skulle have givet hinanden Haandslag paa, at visse sikre Indtægter skulle opgives, men vi andre vide ikke noget derom, og derfor skulde Udvalget ikke i en officiel Betænkning indlade sig paa det, der er foregaaet inden fire Vægge, og som er en Hemmelighed for os, der ikke have med det at gøre. Nej, lad os